

ዐራት ትፍጽምት ያለው ግጥም

ደብር ባለበት ቀን ጭጋግ በለበሰ
 ያ ክፉ ጅብ መጣ እያነካከሰ
 አህያዩ ጠፍታ ስፈልጋት ውዩ
 ደክሞኝ ቤቴ ገባሁ ጠፍታ ትቅር ብዩ
 በሰላም፣ በእርጋታ እራቴን በልኜ
 ትራስ ተንተርኼ፣ ጠላዩን ጠጥኜ
 ለጥ ብዩ ተኛሁ ከአልጋዩ ገብኜ
 ታድያ እኩለ ሌሊት ጅብ ሲጮህ ሰምኜ
 ትንሽ ተገላበጥኩ ከእንቅልፌ ነቅኜ
 ግን ጉድ ነው ያየሁት ጥዋት ተነስኜ...
 ከቤቴ በወድያ ከቅብቅቡ ላይ
 ምስኪኒቱ ፍጡር ጉድ ሆነሻል ወይ!
 አወይ አህያዩ ግንጥልጥሏ ወጥቶ
 እግሯ፣ ሽሽናዋ ወዲያ ተዘርግቶ
 አንጀት፣ ሆድ ዕቃዋ ፍጹም ተበትብቶ
 ጠቅላላው ስጋዋ በጅቡ ተበልቶ
 ብጥስጥሷ ወጥቶ፣ ዓጽሟ ብቻ ቀርቶ
 ብትንትን ብላለች ሜዳው ሁሉ ሞልቶ።
 ምነው ባልሰንፍ ኖሮ ትላንትና ማታ
 ጅቡን እንዳየሁት መላ-ምት ብመታ
 ተከትየው ዞሬ ትንሽ ብንገላታ
 ቁልቁለት ወርጄ፣ ብወጣ ኮረብታ
 ምን አጉል ቀን ዋልኩኝ የፈጠርከኝ ጌታ!
 አድናት ነበረ እንዲህ ካለው ሞት
 ግን ፈጣሪ ፈርዶ ይብቃሽ ስላላት
 ቀኗ ደረሰና ያው አለቀላት፣
 ጅቡም እንዳይርበው ሆነችው እራት፣
 እኔም ብዩ ነበር እንዳሻው ያ'ርጋት
 ለዚህ ነው መሰለኝ ያነካከታት
 አላምጦ፣ አኝኮ፣ ውጦ፣ የበላት።
 ቀኗ ከደረሰ መቸም ላላድናት
 ብደክም ባልደክም ሞት ለማይቀርላት
 እንኳን አልደከምኹኝ፣ አልተንከራተትኩኝ
 ከሞቀ አልጋዩ ውስጥ ተኝኜው ያደርኩኝ።

ገ/አ. ጐርፉ።

ይቀጥላል...